

Серия:
Тема:Богородицата

Текст:Лука 1:26-45

Дата:23/12/2018г.

ХРИСТИЯНСКА ЕВАНГЕЛСКА
БАПТИСТКА ЦЪРКВА

гр.Варна;
Бул."Сливница 98/100

1. УВОД-

На прага сме на най-радостния, най-светлия празник, който се празнува не само в Християнския свят, но и в страни където Християните са малцинство. Разбира се там Рождество няма същото значение и на много места това е само комерсиално празненство, където подаръци се раздават и бизнеса прогресира.

Рождество ни носи приятни и нежни чувства. Всеки Християнин, трябва да знае, че датата или годината определени да се празнува Рождество Христово, никой не може да твърди, че са точни или дори приблизително почни. Въпреки това, не датата е важна за нас. Важно е събитието което ние отбелязваме с много вълнение и радост. Кое е това събитие? Това е празника на свързването на човешкото и божие естества в едно в лицето на родения младенец в яслата във Ветлеем.

Това което ние трябва да вярваме е ни е дадено в Словото Божие. Казвам „трябва”, защото няма кой и няма как да знаем реално какво е станало, но вярваме, че Библията е вярна и ни дава истината, затова ние се доверяваме на Словото Божие и изследваме истината според Него, а не според човешки предположения и дори не според научни изследвания. С това ние не отхвърляме науката и не отричаме изследванията, но

признаваме, че човешката мъдрост може да бъде доста погрешна.

Тази сутрин, имам желание да ви въведа в размисли, в които можем да видим, как една Библейска истина може да бъде изкривена и превърната в религиозна заблудителна доктрина.

Тема на нашите размисли и тълкуване, ще бъде Мария- майката на Исус.

Понякога ние Протестантите сме обвинявани, че не намираме място в нашата вяра, за Майката на Исус. Ние сме обвинявани, че не я почитаме. Не приемаме някои неща, които другите клонове на Християнството приемат.

2. ИЗЛОЖЕНИЕ-

Римо-католическата и Источно-православната църкви са изключително активни в поклонението и почитането и дори придаване на полубожествени качества и способности на Мария.

Някои богослови са правили както паралела в Писанията между Адам и Исус, те са го правили паралел между Ева и Мария „мъртви чрез Ева и живи чрез Мария”(Свети Жером), а Свети Амворсий (от Милано) я нарича „Майка на спасението”. Смиъсла на тези названия може да бъде тълкуван различно и вероятно поради тълкуването, днес тези два клона на Християнството, са близо до придаване на божествен образ на Мария.

Това което днес може без сянка на съмнение да се чуе от Католици и Православни е че:

1-Мария е останала до края на живота си девица и не е имала други деца от Йосиф

2-Самата Мария е била девствено зачената

3-Мария е била възнесена в тяло и душа в небето след смъртта си, вместо да чака възкресението на мъртвите.

Ние трябва да кажем, че нашата вяра не е объркана с легенди и традиции, които не са намерили място на страниците на Писанието.

Ние можем с право да бъдем обвинени, за това, че в реакция на Католици и Православни, ние не отделяме достатъчно внимание на личността и примера на Мария.

Можем ли да открием в Словото, причини поради които ние да отдадем почит на Мария, без да чувстваме угризения, че преувеличаваме или придаваме на тази свята жена, повече почит, отколкото тя заслужава? Да, ние трябва да видим и да и отдадем почитта, която и Писанията и отдават. Ние искаме да почетем Мария от Писанията, и нищо извън тях.

И така , каква е Мария която ние искаме да почетем?

(СЛ 2) А) Мария –придобилата Божието благоволение- Лк.1:30

Лк. 1:30 И ангелът - рече: Не бой се, Марио, защото си придобила Божието благоволение.

Мария беше жената която беше избрана и благословена между многото жени живели в човешката история. Тя можеше да се похвали с факта, че Бог и е показал уникална благодат:

(СЛ 3) Лк. 1:28: „Здравей благодатна!”

Тя имаше привилегията да опита от щедростта на Божията благодат! А какво е „благодат”? Това е незаслужена милост. Мария беше незаслужила, но приемаща Божията милост, жена!

Тя беше жена, която в своето послушание спрямо Божия Закон и готовност да се покори на Бога, не от задължение, а от любов към Него, придоби БЛАГОВОЛЕНИЕ-то на Бога.

Веднага искам да запитам себе си? Аз правя ли нещо за да печеля Божието благоволение? Не ме осъждай! Зная, че някои може да реагират: Аз не се надявам на това, което правя, а на милост!

Много обичаме да се хвалим с това, че бездействаме за Бога! Ако така мислиш-грешеш! Бог не те е спасил за да те превърне в свят лентяй! Той не те е спасил, за да мързелуваш блажено на тази земя и доволно да потриваш ръце: *Спасен съм! Стига ми и не искайте повече от мен!*

Божие благоволение се извоюва с труд и угаждане на Бога, всеки ден.

Не вярвам да има родител, който да е доволен, ако детето му не прави нищо и всеки път, когато го накара да направи нещо, то му

отговаря: *Остави ме! Не ти ли стига, че ме имаш!*

Братко и сестро, нека винаги да търсим и работим с ревност, за да имаме и да почива върху нас Божието добро благоволение.

(СЛ 4) При. 11:27 Който усърдно търси доброто, търси и благоволение,

И още:

Пса. 25:14 Интимното благоволение на Господа е с ония, които Му се боят, И ще им покаже завета Си.

(СЛ 5) Б) Мария- Богородицата- Лк.1:35

Лук. 1:35 И ангелът в отговор - рече: Светият дух ще дойде върху ти и силата на Всевишния ще те осени; за туй, и **святото Онова, Коего ще се роди от тебе, ще се нарече Божий Син.**

Мария не беше наречена „благословена“ поради девствеността си, нито поради скромността си. Тя беше определена за благословенна, поради Сина, Който щеше да роди. Мария беше уникална/единствена с привилегията която Бог и беше отредил, да роди Неговия Син-Исус. И тук се сблъскваме с прозвище, за която Събора в Ефес (431г) се е изказал, че ако някой отхвърля това прозвище за Мария е еретик. Какво е то?

Богородица! Мария беше благословена, беше благодатна, беше извисена и уникална поради факта, че трябваше в утробата си да носи Второто Лице на Бога- Сина. Онзи който според думите на ангел Гавраил беше:

(СЛ 6) Лука 1:32 Той ще бъде велик, и ще се нарече Син на Всевишния; и Господ Бог ще Му даде престола на баща

Му Давида. **1:33 Ще царува** над Якововия дом до века; **и царството Му не ще има край.**

Ние не трябва да отричаме на Мария прозвището Богородица. Богородица обаче, не е прозвище, което да въздига Мария до позиция богиня, а за да ни поясни, че в нейната утроба, стана чудото на осъществяване на СЪЮЗ между Бога и човека. Прозвището „Богородица”, не служи за да възхвалява Мария, а за да изповяда Христос, като Бого-човек.

Богородица означава Въплъщение!

Богородица, означава Бог дошъл от вечността във времето, за да осигури Вечност за временните!

Богородица, означава Бог слязъл от небето на земята, за да проправи път на земните към небето.

Богородица, означава Бог приел човешки образ, за да възстанови Божествена прилика за човека.

Богородица беше повече от инструмент на Въплъщението. Тя беше грижовната майка, която посрещаше нуждите на растящия богочовек. Тя трябваше да бъде подходящия човек, който да се съобрази със закона и да извърши всичко което е редно, за да бъде Исус в хармония със закона. Тя трябваше да научи малкия богочовек, да обича Писанията, да обича Бога, да се моли и да обича доброто. Тя трябваше да Го научи пътищата и повеленията на Бога и Пасанията.

Всяко едно дете е Божий дар, за семейството в което е родено. То не е както Исус, но със сигурност е дадено от Бога за родителите му и Бог има план за душата на тези деца. Давайки децата в нашите домове, Той показва милост към нас и показва милост и към тях. Кажете ми колко шанс за спасение има едно дете родено в Християнски дом от дете родено в дом на атеисти, мюсюлмани, хиндуисти или терористи. Зная че ще ми изкарате доктрината за Предопределението, но аз говоря за шансове. Божия милост и предопределение е, че твоите деца са се родили в твоя дом. Бог им създава условия и ако ние пропилеем заради мързел, нехайство, незрялост, двойствен живот и лош пример, тези шансове, Бог пак ще ги спаси, но дали ще ни каже: *Добра работа, родители! Браво, за това което направихте! Чудесно!*

Или ще каже:

Не направихте нищо и поради вашето нехайство и немърливост, тези мои деца, които ви дадох , пропиляха време и години в живота си. Изгубиха много и се окаляха в грях и неправда, преди Аз да ги върна към Себе Си и свърша и вашата работа.

Родители, Бог ни е дал Свои деца и иска те да останат Негови. Той не иска Сатана да взима дял от Божието. Затова ние не трябва да забравяме, че децата ни принадлежат на Бога и Бог ще изисква от нас всичко, което сме пропиляли! Затова не трябва да забравяме, че

преди да се погрижим, децата ни да са спортисти, да са математици, да са знаещи езици, да са музикални, и каквото и да било още, Бог очаква ние да положим усилия, те да са първо Негови и след това всичко друго.

(СЛ 7) В) Мария – Слугинята на Господ- Лк.1: 38

Лука 1:38 И Мария рече: **Ето Господната слугиня;** нека ми бъде според както си казал....

(СЛ 8)

- 1- **Мария беше мъдра Божия слугиня,** която не само сляпо изпълняваше, но и внимателно изследваше онова което чува и вижда. Ние четем една повтаряща се често от Лука фраза:

Мария „**пазеше и размишляваше в сърцето си**” за нещата, които виждаше и чуваше.

Ако моят живот е поредица от събития, които идват и си отиват, без аз да мисля и търся в тях Божията мъдрост, провидение и знаци, моят живот е пропилян. Знаете ли, че мъдростта е открита, запазена и предадена от хора които са изследвали, пазили и размишлявали върху чутото и видяното от тях. Какво ще предадем на децата и внуците си ако не полагаме усилия да разчитаме живота. Всеки живот е една книга. Всеки живот има своите залежи на мъдрост. Ти откриваш ли ги за себе си и за онези които идват след теб?

2- Мария беше смела Божия слугиня. Тя добре преценяваше риска който поема, приемайки Божията воля за себе си.

Девствено раждане. Кой мъж ще се съгласи да се ожени за жена носеща детето на друг мъж? Днес това може да не е проблем за много мъже, но тогава е било сигурно, че мъжа не би се съгласил на такава крачка. Матей ни разказва, как се е почувствал Йосиф след вестта за бременността на Мария и че е искал тайно да я остави (Мт. 1:19). Приемането на Божията воля за Мария е означавало най-малко да остане неомъжена.

Девствено раждане, може да означава за Мария да бъде за присмех на хората, където и да отиде да живее.

Девствено раждане, можеше да означава отхвърляне на момичето от семейството.

Девствено раждане. В древна Палестина, ако жена се окаже бременна преди да се омъжи, това означава, че е имала интимни взаимоотношения с мъж, а това е смъртен грях. Чуйте как Закона осъжда жена, която се окаже в състоянието на Мария ...

(СЛ 9) Втор. 22:20 Но ако е истинно това нещо, че не се е намерило девство у момата, **22:21** тогава да изведат момата и да я поставят пред вратата на бащиния и дом, и мъжете от града ѝ да я убият с камъни, та да умре; защото е сторила безчестие в Израиля, като е блудствувала в бащиния си дом. Така да отмахнеш злото изсред себе си.

Да бъдеш послушен на Божията воля, често може да предизвиква страх от поемане на неизвестно голям риск. Сатана добре знае това

и затова той умее да борави със страха в нас. Ако Бог те призовава да направиш нещо за Него, Сатана винаги ще ти нашепва, че работата за Бога, може да ти попречи да си уредиш живота, да не успееш в кариерата, да не те уважават на работа, да ти се подиграват заради вярата ти. Страхът е силен инструмент в ръцете на Дявола, а смелостта е оръжието с което да победим Сатана.

(СЛ 10) Г) Мария –вярната на Бога- Лк.1:45

Лука 1:45 И блажена е тая, която е повярвала, че ще се сбъдне казаното - от Господа.

Доверила се на Божието обещание. Според думите на Елисавета, Мария е жена на вяра. Както някой е казал: Мария беше последовател на Христос преди да стане Негова майка!(Християнството днес –Декември 2003г.) Това си проличава в целия живот на Мария. Нейното внимание беше изцяло насочено към Христос. По време на Неговото служение, ние я чуваме да казва:

(СЛ 11) „Каквото ви каже, направете!”

Йоан 2:5

Тя стоеше под кръста и вероятно си спомняше думите на Симеон

Лука 2:34 И Симеон го благослови, и рече на майка Му Мария: Ето, това детенце е поставено за падане и за ставане на мнозина в Израиля, и за белег, против който ще се говори. **2:35** Да! **И на сама тебе меч ще пониже душата ти**, за да се открият помислите на много сърца.

Преди всичко Бог очаква от нас вяност.

Мисля си тези дни. Закона за

Вероизповеданията беше окончателно приет в петък и то със сериозни поправки, които отнеха тежестта и опасностите които носеше той в първоначалния си вариант. Това е станало причина Патриотите да се разсърдят и да напуснат Парламента. Следваха послания от София. В тях четохме колко са доволни всички и какво сме постигнали. Ето някои от постиженията:

Разтърсихме политическите партии

Вклинихме разногласия в управляващите

Оказахме успешна съпротива

Контрирахме опитите на държавата да се маси в работите на църквата

Наложихме се като трета вероизповедна общност

Комуникирахме смислено исканията си

Привлякохме световната верска и правозащитна общност на наша страна

Открихме юридически и журналистически капацитет

И т.н. описание на онова което сме постигнали. А аз се питам: Дали управниците, народа и дори Църквата успява да види величието на Бога? Величието на Царя? Дали тези събития, ще увеличат вярата ни и ентузиазма ни да се спасяват повече хора, за да не сме по-малко от срамния 1% от населението? Дали ако утре се наложи ние – да, ти и аз да застанем с имената и ЕГН-тата си

и да изповядаме пред обществото: **Аз съм Евангелски Християнин!!!** ще го направим без страх и съмнения? Дали при следващото преброяване, отново много вярващи, ще подминат тихо , без да споменават „Евангелски или Протестантски” , а ще пишат само Християнин, в онази точка в която се пита: **Каква е верската ти принадлежност?**, за да не се чуе какви сме.

Мария застана с вяра до оплювания, поруган, пребит и отиващ на смърт Исус. Тя плачеше докато всички викаха: Разпни го! Тя се опитваше да Го вдигне, когато всички искаха да Го съборят! Тя изтриваше лицето Му, когато другите искаха да Го наплюят! Мария показа вяра от начало и до край!

Колко е устойчива моята вяра? Има ли граници? Какво може да я пречупи? Какво за мен стои над моята вяра? Кое е по-важно и по-ценно от вярата ми?

Слабата жена Мария, показва една забележителна сила и вяра. Тя не направи нищо от желание да бъде видяна, призната, приета, възхвалявана, издигана или прославяна. Тя не искаше да споделя славата или заслугите на Божия Син, дори само защото беше и Негова майка.

3. ЗАКЛЮЧЕНИЕ-

Ние не можем и не искаме да омаловажаваме героизма, смирението, заслугите на Мария –Богородицата. Тя е

единствена и уникална. Тя заслужава нашата почит и уважение. Тя трябва да ни служи за пример. Тя е благословена и благодатна. И ако ние следваме нейния пример със сигурност ще се ползваме с Божието благоволение. Със сигурност Бог може и ще ни възложи част от Своя Божествен план, за да спечелим повече награда в небето.

Но в никакъв случай, не можем и не трябва да отнемаме от славата на Христос, за да прибавяме към нейната слава.

(СЛ 12)

(СЛ 13)

(СЛ 14)

(СЛ 15)

(СЛ 16)

Ние не можем да стоим благоговейно пред малък Христос на фона на огромната Мария. Ние не можем да отправяме молитви към Мария да ни прости греховете и да има милост към нас, като забравяме, че именно Христос понесе нашите грехове (1 Йоан 2:2) и в Неговите рани ние се изцелихме (Ис. 53:4,5)

Пр. Католически монаси евангелизират Африка. Те минавали през селата и учили младите и възрастните, ако могат да четат Библията, но и да се молят на Божията майка. Оставяли една Библия и една статуя на Дева Мария и отивали в следващото село. Едно от децата проявило особен интерес към новата религия. Монаха който го учил, след няколко години минал през същото

село, за да види как напредват хората във вярата. Той отишъл да види вече младежа и влизайки при него му направило впечатление, че Библията е там, но статуята я няма. Монаха попитал къде е статуята на девата и не се ли моли? Момчето отговорило: Четох в Библията, че когато Исус бил на 12 години, майка му Го изгубила и си помислих, ако сина си е изгубила, каква е гаранцията, че и мен няма да изгуби. А за Исус четох, че казва:

(СЛ 17) Йоан 6:37 *Който дойде при Мен, няма да го изпъдя!*

и още

Йоан 14:13 И каквото и да поискате в Мое име, ще го сторя, за да се прослави Отец в Сина. **14:14** Ако поискате нещо в Мое име, това ще сторя.

Затова предпочитам да ходя и да разговарям с Бог в Исусовото Име, вместо с майка Му.

Затова днес Словото в лицето на Мария не ни дава богиня на която да се покланяве, а един добър пример на

труд на духовната нива в търсене на Божието (не чомешкото)благоволение, на родителска сериозност и отговорност,

на послушание в мъдрост и смелост, и на вяра независимо от жертвата която трябва да направим заради Христос.

Богородица не може и не трябва да измества Сина от фокуса на Християнина!!!